No. 80.

VLISSINGSCHE COURANT

Woensdag 5 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De Arnhemsche Courant, naar waarheid ten toon gesteld.

Men leest het onderstaande artikel in het *Nieuwsblad* van den 2. dezer maand.

Wij hebben er niets bij te voegen, dan alleenlijk, dat het van de verregaandste onbeschaamheid getuigt, de *Arnhemsche Courant* het woord » *ministermaker*" aan anderen te zien naar het hoofd werpen, zij, die zich aan de dolzinnige taak toewijdt, om zich hooger te verheffen, dan de koninklijke magt, en aan deze voor te schrijven, *welke* Ministers behooren af te treden, welke *andere*, (door haar nader te noemen) (1) als alleen geschikt om het vaderland te redden, moeten optreden; zij, die niet schroomt om, tot bereiking van dat oogmerk, te doen, wat haar in het onderstaande artikel op onwederlegbare gronden wordt te laste gelegd.

God behoede het vaderland, dat wij immer tegen de *Arhhemsche Courant* het deugdelijk verwijt zouden kunnen rigten, dat zij *Ministers gemaakt hadde!*

» Wanneer het gebeurd, zegt Machiavel, dat het » volk in niemand meer vertrouwen stelt, zoo als men » dit soms heeft gezien, dan moet de Staat noodwendig » te gronde gaan."

De *Arnhemsche Courant* kent haar' Machiavel: de vroegere redacteur dier courant gaf er eene vertaling van. Het zou dan ook eene grove dwaling wezen, indien men de onderscheidene artikelen, waardoor dat blad sedert langen tijd het vertrouwen der Natie, op hen die haar besturen, tracht te doen wankelen, enkel toeschreef aan de zucht om te bedillen, aan persoonlijke redenen, aan de noodzakelijkheid, om de eenmaal op zich genomen rol van oppositie-blad, onverschillig door welke middelen en ten koste van wien ook, te blijven vervullen. Neen, een veel heilloozer, een veel boosaardiger drijfveer bestuurt de pennen van dat blad. De inwendige rust van den Staat moet verstoord worden, opdat eenige, nu nog in het duister werkende, gunstelingen van de *Arnhemsche Courant* op de puinhoopen van 's volks welvaart, hunne grootheid zouden kunnen vestigen. Daarom moet het volk met wrevel en wantrouwen tegen de Regering vervuld, alle gevoel van eerbied en ondergeschiktheid jegens elk een, die tot waardigheid verheven, of met eenig aanzien bekleed is, uit de gemoederen der ingezetenen gewischt worden. Daarom bezigt men beurtelings al de wapenen, welke de geest des kwaads aanbiedt: ontkenning van bekwaamheden; miskenning van bedoelingen; verguizing des persoons; laffe spotternij; bijtende hoon, ja de schandelijkste laster. Laster, vooral, — dat is het middel, hetwelk, even als de roest op het beste staal, zoo het al niet terstond verderft, evenwel eene vlek nalaat, die vroeg of laat hare werking doet. Ook hieromtrent heeft de beroemde schrijver, wiens naam wij zoo even vermeldden, aan de liefhebbers van staatsberoeringen geleerd, hoe of laster een uitmuntend middel is, om hun doel te bereiken. » Men ziet" — zegt hij — » uit de geschie- » denis van Florence, hoe of alle de burgers, die zich » met het beheer der publieke zaken hebben bezig ge- » houden, ten alle tijden het voorwerp van menigvul- » dige lasteringen zijn geweest. Men zeide van den » een', dat hij de schatkist bestolen had; van den » ander, dat zijne voorstellen en plannen mislukt wa- » ren, omdat hij zich door vreemde belanghebbenden » had laten omkoopen; men verweet aan den derden » de grofste fouten, die men toeschreef aan zijne zucht » om meer op eigene grootheid dan op het vaderland » te letten; in een woord, de laster was een eeu- » wige bron van haat, verdeeldheid en partijschap- » pen, die eindelijk den ondergang van den Staat na » zich sleepten."

Doch wat behoeven wij tot de geschiedenis der vreemden op te klimmen, om te leeren, dat eerroof en laster het helsche wapen zijn, waarmede zij, die den Staat willen omkeeren, de edelste burgers verderven en voor de Regering onbruikbaar maken. Wie denkt niet aan Jan de Witt, wie herinnert zich niet nog, de edele van de Spiegel, van wien wij gisteren spraken, bericht werd, van de plunderingen in Zeeland bewerkt, en 80,000 gulden van de Belgische patriotten genoten te hebben, om hunne zaak te ondersteunen? Zoo ook thans nog. Geen burger wordt door den Koning gekozen, om in eenige aanzienlijke betrekking den Staat te dienen, of de *Arnhemsche Courant* werpt haren zwadder op hem uit, ten einde hem, reeds van het eerste oogenblik af aan, bij de Natie verdacht, en tevens zijne gewigtige taak zoo zwaar mogelijk te maken. Weet zij niets ongunstigs nopens zijn' persoon uit te kramen, dan tracht zij de bron zijner benoeming, de Staatslieden, die daaraan kunnen hebben deel gehad, en de reden die den Vorst daartoe hebben kunnen bewegen, verdacht te maken. Zij weet van dit alles niets; dan zij gist, op eene wijze die de publieke opinie ongunstig voor den nieuwen staatsdienaar zou kunnen stemmen. Zóó bereidt men het terrein voor, waarop men later den onedelen, den voor het Vaderland en den Troon heilloozen strijd zal aanvangen, tegen elken maatregel, die ten oorbaar van den Lande mogt worden voorgedragen. Waar men geene kans ziet om de voorstellen eens Ministers, met gronden uit de zaak zelf ontleend, te bestrijden, daar randt men zijnen persoon aan, en de boosaardigheid en onbeschaamdheid tevens gaat hierin zoo ver, dat wij in de *Arnh. Courant* artikelen hebben gelezen, die de kennelijke strekking hadden, om bij het publiek wantrouwen te verwekken nopens de eerlijkheid eens Ministers, wiens aftreden als Hoofd van het Departement van Financiën, zelfs door hen, die het minst zijne voorstellen beaamden, met leedwezen is gezien geworden, en omtrent wiens edel en regtschapen karakter slechts één gevoelen heerscht. De *Arnhemsche Courant* is zelfs nu nog niet te vreden, nadat de man, dien zij op alle wijzen heeft zoeken te kwetsen, getrouw aan zijne beginselen en niet transigerende met zijne overtuiging, een' post verlaat, dien het vertrouwen zijns Konings, het vertrouwen der Staten-Generaal, het vertrouwen de Natie hem zoo gaarne hadden zien blijven bekleeden. Intusschen kon er voor den Heer Rochussen, na alle de bewijzen van hoogachting en waardering, die hem bij deze gelegenheid zijn te beurt gevallen, wel niets vleijender gebeuren, dan de verbittering door de *Arnhemsche Courant*, voortdurend jegens hem ten toon gespreid. Ware hij degeen, waarvoor dat Blad zoo gaarne had dat men hem hield, het zou hem thans wel gerust laten, en deszelfs en uitsluitend tegen zijnen opvolger scherpen.

Dan de *Arnhemsche Courant* weet, zoo goed als iemand, dat de Heer Rochussen, ofschoon alhier van het staatstooneel getreden, elders met geene minderen ijver, vaderlandsliefde en bekwaamheid de waardigheid en de belangen van Nederland, bij de vreemden die hem kennen en eeren, zal weten voor te staan en verdedigen, en alzoo voortdurend zal blijven geteld worden onder hen, die tot steun en stut van den Troon en tot sieraden des Lands strekken. Dat is het, wat de *Arnhemsche Courant* dol maakt; de Kroon moet van alle eerlijke en bekwame dienaren beroofd, het vertrouwen der Natie en allen die den Staat, in welke betrekking ook, dienen, vernietigd worden; dan is, gelijk Machiavel zeide, de Staat rijp voor den val, en dan nadert het oogenblik, waarop de *Arnhemsche Courant* en hare vrienden op deszelfs puinhoopen zullen kunnen dansen. Ongelukkig Nederland indien God U niet bewaarde, Oranje niet bestond, en — voegen wij er bij, — de welgezinden niet waakten; want de *Arnhemsche Courant* zij wel verzekerd, dat velen in den lande het oog op haar en hare boosaardige woelingen gevestigd houden; dat haar doel geen geheim is. De lessen van het voorledene uit onze eigene geschiedenis te putten, zijn niet allen voor het tegenwoordige geslacht verloren gegaan, en de kern der Natie, welker tolken wij hier zijn, zal niet dulden, dat het Vaderland om den wille van eenige slechte burgers en politieke woelgeesten, voor de tweede maal in het verderf gestort worde.

(1) Zij durft dit ook thans nog niet, hoe menigwerf zij er reeds toe is aangespoord.

NIEUWSTIJDINGEN.

SPANJE.

— Het dagblad *la Phare des Pyrénées* van den 25, bevat de volgende berigten uit Katalonie:

Bij eene depêche van den 22. uit Igualada, heeft *Zurbano* aan de Consuls der vreemde mogendheden kennis gegeven van het door hem, op den 19. te voren, uitgevaardigde bevel aan den gouverneur van het fort Montjouy, om, wanneer hij, *Zurbano* mogt worden aangevallen, de stad te bombarderen, tot dat het laatste huis en de laatste inwoner zal zijn vernield. De Consuls van Frankrijk en Engeland hebben van den gouverneur van Montjouy gekregen, dat twee officieren naar *Zurbano* zouden worden gezonden, ten einde nieuwe bevelen te vragen.

Van eenen anderen kant wordt gemeld, dat de Junta van Barcelona aan de bevolking dier stad de waarschijnlijkheid van een aanstaand bombardement heeft aangekondigd, daarbij de verklaring voegende, dat zij niet zal wijken en dat geen vergelijk meer mogelijk is. De zetel der stedelijke regering en de bureaux der Junta zal naar het dorp Gracia worden overgebragt.

Volgens tijdingen van de grenzen zoude de Provincie Boven-Arragon in opstand gekomen zijn en de militie de achterhoede van Seaone aangevallen hebben. Voorts wordt gemeld dat het 2e bataillon van het infanterie regiment van Girona zich voor den opstand heeft verklaard. Dit bataillon was uit Miranda vertrokken ten einde zich naar Burgos te begeven. De gedeputeerden *Collantes* en *Arteaga* hadden zich aan het hoofd van hetzelve gesteld, en den weg naar Burgos voortgezet, ten einde daar eene beweging uit te lokken.

Uit Sans wordt van den 21. gemeld dat de kolonel *Prim* met zijne ruiterij eenen aanval op het stadje Igualada gedaan heeft. Hij zou 60 krijgsgevangenen gemaakt hebben en twee bataillons zouden tot hem zijn overgeloopen. De generaal *Zurbano* is omsingeld door 30,000 man, zoo dat hij noch voortrukken noch achteruit trekken kan.

Volgens de tijdingen uit Andalusie, heerscht te Grenada de grootste geestdrift voor den opstand. Van alle kanten kwamen de naburige bevolkingen zich voegen bij de 20,000 gewapende mannen die zich in die stad bevinden. Men wachtte nog meerder versterking uit Malaga en Almeria. De straten waren gebarricadeerd. De vlag van Kastilie was op de torens der stad geplant en met gejuich begroet. Reeds waren eenige tirailleurs met de voorposten der aan *Espartero* getrouw gebleven troepen handgemeen geweest.

ITALIE.

— Brieven uit Italië houden in dat de graftombe van den beroemden *Petrarcha*, die te Arqua is opgerigt, onlangs, door de zorg van graaf *Leoni*, in beteren staat hersteld is geworden, onder welken arbeid men een gedeelte van het stoffelijk overschot diens grooten dichter in ongeschonden staat heeft bevonden.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 25 Junij. Volgens een artikel uit Oderberg in een der dagbladen geplaatst, zoude het getal der Oud-Lutheranen die in den loop van dit jaargetijde de Ukermarkt, Neumarkt en Pommeren voor goed verlaten, niet minder bedragen dan 5000 personen. De afscheidstooneelen tusschen bloedverwanten, vrienden enz., zouden treffend geweest zijn en vele gingen slechts gedwongen en met tegenzin op de Oderschuiten die hen naar Hamburg zouden overvoeren.

— Uit Stettin schrijft men van den 29. Junij: Het eerste zeeschip van Pruissen en het Duitsche Tolverbond, de oorlogskorvet Amazone, is den 24. dezer, onder het gejuich der menigte, alhier van stapel geloopen. Deze korvet heeft 14 kanonnen en eene bemanning van 100 koppen; de kommandant is kapitein baron *van Dirkinck-Holm feldt*, uit Westfalen.

ENGELAND.

LONDEN, den 28. Junij. Te Dublin is het gerucht verspreid dat een der iersche parlementsleden eerlang een wetsontwerp ter tafel brengen wil, waarbij alle pogingen tot scheuring van het Rijk, of tot het beleggen van volksvergaderingen tot dit oogmerk, als strafbaar zouden worden verklaard, met verbeurdverklaring tevens van alle gelden, ter bereiking van gemeld doel ingezameld, welke alsdan tot het aanleggen van spoorwegen en andere openbare werken in Ierland zouden worden aangewend.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28. Junij. Onze voorraad geweren, karabijnen en musketten bedraagt 2,037,378 stuks, ingerekend nog 50,000 nieuwe geweren en 830,354 geweren en musketten welke zich in handen der nationale garde bevinden.

— Het is sedert eenigen tijd meer dan eenmaal gebeurd, dat geestelijken eenen overledene, hetzij uit hoofde van zijn levensgedrag of ook wel wegens zijn beroep, b. v. tooneelspeler, eene Christelijke begrafenis weigerden. Twee zulke gevallen hebben bijna gelijktijdig plaats gehad, St. Omer en in Gannois, bij Parijs. In eerstgenoemde stad wilde de pastoor niet toelaten, dat men het lijk van den tweeden orchestmeester van den schouwburg in de kerk bragt. In Gannois trof de banvloek een' man, die zonder kerkelijke inzegening in het huwelijk getreden was. Hier echter openden de inwoners zelve de kerk, en verrigtten de heilige plegtigheid op eigen hand. Tot straf heeft de bisschop van Versailles deze kerk voor 14 dagen laten sluiten

— Men heeft sedert eenigen tijd van vele kanten hevig geijverd tegen zekere literatuur in de feuilletons, en zelfs van het spreekgestoelte van het Palais Bourbon heeft men geklaagd over den zedenbedervenden aard der romans en novellen, waardoor vele dagbladen alhier zich een uitgebreiden kring van lezers weten te verschaffen. Het kan mijn doel niet zijn de deugdzaak welke het onderwerp dezer bezwaren is, in het algemeen in twijfel te trekken; doch ik houd het voor mij bijna voor eene gewetenszaak, te protesteren tegen de algemeene veroordeeling der *Mystères de Paris* van *Eugene Sue*. Het geschreeuw en getier over de onzedelijkheid van dezen roman, getuigt, mijns inziens, allermeest van eene zekere collective eigenliefde der bevoorregte klasse in de maatschappij, die door den aanblik van de beelden der elende, door den dichter met in het oog loopende waarheid geteekend, niet gaarne in haar genot gestoord wordt. *Eugene Sue* leidt den lezer door den eindeloozen doolhof, die men het onderaardsche Parijs zou kunnen noemen, door de stinkende riolen der onbeschoftste ondeugd, door de vergulde salons en boudoirs der elegante, geslepene laagheid, tot op het dakkamertje des arbeiders, die met zijn gezin te vergeefs met alle krachten tegen honger en vertwijfeling kampt, tot in het prachtige hotel des hertogs, die eigentlijk tot portier geboren is, en in de van geparfumeerde vrouwelijke luxe vervulde woning des menschen, « die voor de vrouw is, wat de ligtekooi is voor den man." Dit thema is nieuw, maar het is door *Eugene Sue* met eene stoutheid en waarheid behandeld, welke op zijn werk den stempel den oorspronkelijkheid drukken, die in de oogen van sommigen een groot, zelfs zedelijk verdienste, in die van anderen echter eene ware misdaad tegen de openbare zedelijkheid is. Zonder zich nu in alle opzigten met het eerstgenoemde gevoelen te vereenigen, kan men zich toch bezwaarlijk anders, als met gesloten oogen voor het tweede verklaren. Hoeveel zich van een aestetisch standpunt tegen den roman van *Eugene Sue* laat zeggen, zoo kan men toch, wil men regtvaardig zijn, hem zijn verwijten, dat niet karakter onzedelijk is, indien ten minste de zedelijkheid van een letterkundig gewrocht niet bestaat in het behandelde onderwerp, maar veel meer in den indruk, welke hetzelve op den lezer teweeg brengt. De voorstellingen van *Eugene Sue* hebben altijd ten doel, om afkeer tegen het onregt op te wekken en ons te doen walgen van uitspattingen en wanbedrijven; en men kan onmogelijk ontkennen dat de schrijver deze beide hoofdbedoelingen, vooral de laatstgenoemde, met zeldzaam geluk bereikt heeft. Wij spreken niet van de voorslagen tot maatschappelijke omwentelingen, die *Eugene Sue* in zijn' roman weet te weven, daar wij bij dezelve meestal alleen den goeden wil kunnen prijzen; doch hij heeft reeds daarom alleen aanspraak op onze dankbaarheid, dat hij op zijne welsprekende, nadrukkelijke wijze, zoo vele misbruiken en wanvoegelijkheden, welke de openbare orde van zaken aankleven, in derzelver gevolgen onder het oog der frivole wereld heeft gebragt; dat hij b. v. met al den nadruk eenes mans, wiens gevoel van regtvaardigheid beleedigd is, de hulpeloosheid, het ongeluk en den jammer heeft geschilderd, welke het gevolg zijn van eene wetgeving, die slechts voor welgestelde lieden berekend is, terwijl de arme de kostbare regtspleging niet betalen kan, en zoo in de volstrekte onmogelijkheid verkeert, om de regtvaardigste regtsvordering te doen gelden. Maar de naakte tentoonstelling van soortgelijke waarheden is het juist, die den roman van *Eugene Sue* de meeste vijanden berokkend heeft. Men wil van geene kwalen hooren spreken, die men voor noodzakelijk houdt, voor welke men ten minste geen geneesmiddel weet. Men eischt van den romanschrijver, dat hij voor onze verbeelding nieuwe rijken van geluk en genot zal openen, en men beschouwt het als een verraad, als hij integendeel zijne lezers door de gewesten der aardsche elende voert, eene hel, die maar al te zeer werkelijk bestaat, en welke ieder te zeer in zijne nabijheid gevoelt, dan dat haar gezigt geen pijnlijker gevoel zou teweeg brengen, dan dat, hetwelk een gewrocht der verbeelding pleeg te verwekken. Wij herhalen het: de *Mystères de Paris* mogen een middelmatige roman zijn, maar zij zijn geen onzedelijk, zedebedervend boek.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 30. Junij. Men verneemt uit goede bronnen, dat dezer dagen door Z. M. den Koning bij het personeel der ambtenaren, aan den Raad van State verbonden, onderscheiden promotien en benoemingen zijn bevolen, ten gevolge waarvan eenigen eervol zijn ontslagen en gepensioneerd. Onder deze laatsten noemt men de referendarissen *d' Elderen*, *van Pabst* en *van Hogendorp*.

Onder het personeel der marine-officieren moeten, vooral in de hoogere rangen, eenige (men wil vier vice-admiraals) almede hun pensioen binnen kort erlangen.

NIJMEGEN, den 30. Junij. Men schrijft uit Arnhem dat, op Maandag den 26. dezer, aan het 9. perceel van den spoorweg tusschen Amsterdam en Arnhem en wel op den Immikhuizerberg onder Renswoude, provincie Utrecht, groote ongeregeldheden onder de arbeiders hebben plaats gevonden. Verleden Zaturdag had zekere zoogenaamde putbaas, *Schouten*, te Renswoude woonachtig, zich over de betaling voor zijn gedaan werk in hevige bewoordingen en dreigementen tegen den aannemer van bovengemeld perceel uitgelaten, met dat gevolg, dat hij door de lanciers, gestationeerd aan de Klomp, in hechtenis genomen en aan den burgemeester van Ede werd overgeleverd. Laatstgemelde magistraats-persoon ontsloeg den gearresteerde, omdat het feit onder de provincie Utrecht had plaats gegrepen. Men kan niet met zekerheid zeggen, of de ontslagene *Schouten* zijne medearbeiders heeft opgeruid; doch dezelve ligt onder zware verdenking daarvan. Hoedanig dit zij, des Maandags morgens werd de kloekmoedige Luitenant *Borsel de Maurignault*, commanderende het detachement lanciers te Ede, door den aannemer voornoemd om adsistentie verzocht, welke die wakkere officier onmiddelijk verleende. Ter plaatse van het oproer gekomen, vond hij aldaar ongeveer 300 arbeiders, gedeeltelijk gewapend met stokken met scherpe punten en voorafgegaan, als naar gewoonte, door mede arbeiders met opgestokene roode vlaggen, hevige dreigementen tegen den aannemer, die inmiddels gevlugt was uitbrakende en het vooral gemunt hebbende tegen de keet van den aannemer, waarin eene som van 16 à 18,000 gulden geborgen was. De Luitenant *B eel*, vergeefs getracht hebbende, de oproerlingen tot bedaren te brengen, gebruikte vervolgens strengere maatregelen, met dat gelukkige gevolg, dat, na het arresteren van 9 der hoofdaanleggers, genoegzaam allen uit Renswoude en Veenendaal afkomstig, de oproerlingen uiteen gingen en de opstand gestild was. De gearresteerden zijn naar Ede opgebragt en vervolgens aan den heer officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Amersfoort overgeleverd.

LEEUWARDEN, den 29. Junij. Als eene bijdrage tot de Natuurlijke historie der ooijevaars moge het volgende dienen. In de omstreken van Teerns waren een paar dezer vogels ijverig bezig, hun nest te bouwen; in deze bezigheid wierden zij echter verstoord, door een paar andere ooijevaars, welke aanspraak schenen te maken, of op het nest, of op de plaats waar hetzelve werd vervaardigd. De eersten waren intusschen niet gezind, om hun regt af te staan, de laatsten wilden aanvankelijk niet wijken, hierdoor had er een ernstig gevecht tusschen beide partijen plaats. De overwinning bleef intusschen onbeslist; ten laatste verwijderden de laatst aangekomenen zich, maar kwamen spoedig terug, met eene geheele troep hunner makkers. Onder een geweldig geraas en gekleppel, werd er dadelijk eene raadsvergadering gehouden, welke ten gevolge had, dat het eerste paar in hechtelijk werd gesteld. De vergadering werd gesloten, en alle ooijevaars verwijderden zich, met de eene vijandelijke partij, en lieten het eerste paar in het rustige bezig van het gedeeltelijk vervaardigde nest, hetgeen zij later ongestoord hebben gebouwd.

HOORN, den 28. Junij. Heden vernam men alhier, dat het naburige de Beemster wederom het tooneel is geweest van een vreeselijk misdrijf. In den afgeloopen nacht, circa twaalf ure, zijn twee personen door een achterraam, dat zij hadden opengebroken, in de woning geklommen van zekere *Grietje Volkers de. Vries*, weduwe *Jan Kooy*, eene welgestelde boerin in de Beemster. De bejaarde weduwe is al spoedig door het gepleegde geweld wakker geworden, heeft hare dienstmeid, die in dezelfde kamer sliep, daarop gewekt, met het verzoek om onderzoek te doen naar de oorzaak. Dan, naauwelijks was deze, aan het verlangen harer meesteres beantwoordende, aan het einde van den gang gekomen, of zij werd aangevallen en door een der boosdoeners op eene vreeselijke wijze mishandeld. Met een mes, dat hij bij zich had en bebloed op de plaats des misdrijfs is achtergelaten, heeft hij haar verscheidene wonden in de zijde, op de handen, maar vooral eene snede aan de keel toegebragt, die haar leven in gevaar brengt. Op deze wijze worstelende is de meid buiten de woning geraakt om bij de buren hulp te roepen, dan daarop wederom door den onverlaat overvallen, die, haar bloedverlies bemerkende haar in het gras heeft laten liggen en is weggevlugt, zonder uit de woning iets te ontvreemden.

Inmiddels had de tweede booswicht zich naar de bedstede der weduwe begeven en met deze een dergelijk afgrijselijk tooneel aangevangen. Na haar uit die slaapplaats te hebben geworpen, heeft hij de bejaarde vrouw onderscheiden wonden aan het hoofd toegebragt, en in haar bloed wentelende achtergelaten. Onder al deze mishandelingen heeft zij den dader telkens toegeroepen: *Man, wat wil je*, en daarop een schreeuwend antwoord bekomen: *Je vermoorden, en dan je geld.* Ook dezen persoon heeft de woning verlaten zonder iets mede te nemen.

De heer substituut-officier van justitie, Mr. *F. Pont*, heeft zich, vergezeld van den heer fungerend regter-commissaris en griffier, Mr. *C. A. Duker* en *D. Merens*, onverwijld naar de plaats des misdrijfs begeven. Dan, hoe ijverig de pogingen der justitie en policie mogen geweest zijn, men heeft weder het gemis van marechaussées te betreuren gehad, zonder welke men hier weinig kan uitrigten.

Het vermoeden viel dadelijk op twee personen, de een niet lang maar zwaar van postuur, vol gezigt, gekleed met een blaauw lakens jasje, lange broek, blaauw zijde of katoenen doek om de hals en donker lakensche pet op het hoofd. De andere grooter, doch minder gezet, lang van aangezigt, grooten neus, gekleed met een blaauw buis, roode doek en een roodachtige pet. Deze personen hadden den laatsten tijd aanhoudend om de woning, op den Beemsterweg naar het huis van de weduwe *Kooy* gevraagd, terwijl meerdere omstandigheden de vermoedens tegen hen bevestigen. Doch men heeft hen niet kunnen achterhalen, ofschoon men de rigting, naar welke zij vertrokken waren, spoedig had opgespoord.

VLISSINGEN, den 4. Julij. In den avond van den . dezer arriveerde alhier Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden; gisteren morgen te negen ure zijn door het ter reede liggend eskader eereschoten gedaan, naar men verneemt op de aankomst van Hoogstdenzelven als kommandant dezer zeemagt.

GEMENGDE BERIGTEN.

Onder de aftredende leden der Staten-Generaal zijn er, die in de vertegenwoordiging, ten eene male misplaatst waren. — De Frankforter markt heeft geen geld en de stad Hanau geen brood. — Eenige leden der koninklijke familie hebben zich in de kerk gesticht, en op eene muzijk-partij vermaakt, en daar de uitgevoerde stukken fraai gevonden. — Kaspar Klein wordt, wegens elf fameuse diefstallen, teregt gesteld; dertien ware het ongeluks-getal. — Te Rotterdam is de stedelijke raadszaal met de beursklok aan het kibbelen geweest; zoodra de klok luidt, stuiven de raads-leden uit een, het gelijkt dan veeleer het verwarde Babel dan eene bedaarde raads-vergadering; de stads-maagd zal tusschen beide komen; de *beurs* zal des *avonds* en de *zittingen* van den *raad* des *middags* plaats hebben. — Geene betere politie dan te 's Hage. — Z. M. heeft eene schilderij van de Behr gekocht. — De pijl en de haai zijn te Vlissingen gearriveerd. — Iemand van de Catholieke godsdienst wenscht eene fatsoenlijke huishoudster te worden, des noods zonder salaris maar met eene beleefde behandeling, om kerkelijke zaken te verrigten. — Te Amsterdam is eene weduwe en hare dochter om een opkamertje verlegen; aldaar doet zich ook voor eene jonge juffrouw eene nette en vrolijke binnenkamer voor, desverkiezende met huisselijk verkeer. — Madame Duluck te Aken vraagt voor haar hôtel gunst en recommandatie. De leden van de Staten-Generaal loopen gevaar hun Nagel te verliezen. — De belasting-kantoren van Ruiner, Ruinerwold en Dwingelo, zijn aan den eenen Jonkheer van Holthe eervol weggenomen en aan andere Jonkheeren van Holthe eervol weggegeven. — De vrijmetselaars B B.·. waren in het Amsterdamsche park op vuurwerk en illuminatien genoodigd; er is ook gedanst; ieder heeft zijne boterham medegebragt. — Eene florissante zieken-societeit ter overname aangeboden. — Adr. Lipman heeft, als lid der Israël. Commissie, zijn ontslag bekomen, onder dankzegging voor bewezene diensten. — Onze landgenooten de Delvenaars zijn in talrijke menigte toegestroomd bij eene verrassende plegtigheid ter eere van den schilder Schmidt; hoe zal Schmidt er om gelagchen hebben! — De Echo van Luxemburg spreekt even als de slang en de ezel. — De gildebroeders van St. Sebastiaan hebben geheel Oirschot in rep en roer gebragt. — Te Rotterdam is de Vesuvius afgeloopen. — Bamberg geeft actes van zijne proeven. — De vrouw van den tolgaarder Lebosan is ader gelaten en eene vrij zware donderbui heeft zich over Amsterdam ontlast. — De oudste zoon des fin: minister te Parijs is dood in 't bed gevonden. — Te Alkmaar zijn twee personen naar de gevangenis verwezen ter zake van overspel. — Men leest van 3 gouden bruiloften te Arnhem. (Nijm. C.) — Te Parijs zal eene akademie van letterkundige vrouwen worden gesticht van 40 leden.

Nieuw uitgekomen Boeken.

G. Remigius Fresenius, handleiding bij qualitatieve scheikundige ontledingen, met een aanprijzend voorberigt van Justus Liebig; uit het Hoogduitsch f 2.50

B. T. G. van Diggelen, Voorlezing, bevattende eenige beschouwingen betrekkelijk den physieken toestand der lage bodems in ons vaderland, uitgesproken in de vergadering der Overijsselsche vereeniging tot ontwikkeling van Provinciale welvaart » 0.50

J. B. Christemeijer, Het lustoord tusschen Amstel en Grebbe en elders in het sticht van Utrecht 2, deelen met afbeeldingen, nieuwe uitgave » 2.00

Mr. J. H. Beucker Andreae, Eenige brieven uit Moréa en Athene » 3.00

Dichterlijke begroeting, den koning en het koninklijk [illegible] toegebragt, bij de voorstelling van het tooneelstukje kom hier, in den Hollandschen Schouwburg, den 26. April 1843 » 0.[illegible]

De Jood, Dichterlijke uitboezeming aan mijne Christelijke landgenooten » 0.15

Verzameling van Dichtstukjes, betrekkelijk den lorenval te Westzaan, op den 1. Januarij 1843 » 0.30

J. Krabbendam, Rz. Olivier van Noort, Historisch-Romantische schetsen te land en ter zee » 3.60

F. Gunther, Masinissa en Sophonisba, een tafereel uit den tijd van den tweeden Punischen oorlog, naar het hoogd. » 1.50

Dr. Bird, De valken uit het valkenhol, eene geschiedenis uit Pensijlvanien, naar het Engelsch 2 deelen » 6.20

H. E. R. Belani, Wittenberg en Rome, Historisch-Romantisch tafereel uit de geschiedenis der Hervorming. Naar het Hoogduitsch, 1e deel » 3.75

A. von Sternberg, De zendeling. Naar het Hoogd. » 3.60

J. de Vries, de vinger Gods » 2.90

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 4. Julij. Sedert den 1. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Vlissingen bestemd:

Stoomschip Curaçao, kapt. luit. ter zee 1 kl. Hinlopen.

Voor Antwerpen bestemd:

Maria, P. Ockel; Liverpool, klipzout; Suey, J. Little, New-Orleans; Concurence, J. Doane, Charleston, beide katoen; Venezuela, J. Fife; Londen, stukgoed en passagiers. Tama Culana, F. Martorel, Mathanzas, suiker en koffij; Theodoor, H. Paulsen, Riga, lijnzaad; Melita, M. Jacobsen; Florida, C. de Vries, beide New-York, stukgoed; Sophia Elisa, C. Staben, Bordeaux wijn; La Camille, P. Caban, Havre de Grace, huiden; Gordon, J. Horn, New-Castle; Herkules, G. J. Luimers; le Pigeon, J. de Meire, beide Marseille, alle stukgoed, Chesterfield, J. Huy, Londen, stukgoed.

Voor Brussel bestemd:

De twee gebroeders, T. S. de Vries, Bordeaux, wijn.

Voor Gend bestemd:

Brise; P. Clinet, Bordeaux, wijn.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

The Clinton, J. Manson, Cadix, John Joseph, J Cowling, New-Castle, beide ballast; Elswich, M. Sawger, schors, Londen; de vier Gebroeders, D. Uffen, suiker, Bremen; Heinrich Theodoor, T. Voss, Riga; Libertas C. Rietzke, Memel, beide ballast.

Deze brik is met het naar zee zeilen, nabij de 70 Roeden omhoog geraakt en is aldaar nog zittende; men zal trachten zoo mogelijk dezelve af te brengen, er was een Belgische loods ter uitbrenging aan boord.

MIDDELBURG, den 5. Julij. Laatstleden Zaturdag is ter reede gearriveerd het fregatschip de Phoenix, Kapitein P. J. Kasse, van Probolingo, voor deze stad.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.